

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra HARALD HILDETAND, af 'Digtninger, Første Deel', 1811

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 71. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633872597776/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Kold i heden Lue;
Kæmper giennem Krat og Green
I Kredsen han mon skue.
Herlig da den Herre god,
Helten uforfærdet,
Staaer i Døren, stærk af Mod,
Støtter sig til Sværdet;
Leer kun, naar de Luer slaae
For Lokken at fortære;
Derpaa talde Drotten saa,
Dristig og med Ære:

Har vel Harald her fortient,
Hadsk at vorde indebrændt?
Førte han mod Fienden ei
Folket frem paa Ærens Vei?
Kaldte ham ei Kampens Mand
For sin Kiækhed Hildurs Tand?
Lærte ham ei Lidskialfs Drot
Kampens Leeg at føre godt?
Slog han ei det tappe Sverg?
Stred han ei paa Norges Bierg?
Har han ei med Heltemagt
Hele Norden underlagt?
Drog da ei til Drottens Gaard
Tappe Dreng, som Krig forstaaer?
Baalet dog med Bølgen rød
Brænde skal ham før hans Død!

Bruno svared brat derpaa:
Billigt maa du tale saa.
Nag dog ei til Nogen bær,
Niding er ei blandt os her.

Olding est du, Odins Sal
Offred vi den trætte Val.
Stakal er, hvo døer paa Straa,
Strax til Hel han fare maa.
Blegned du paa Bænkchalm,
Blevst du ført til Niffelqvalm.
Derfor spruder Dragen her,
Drotten den til Valhal bær.

Harald gav et hurtigt Svar,
Helten i sin Lue klar:
Troer I da, skiøndt træet og mat,
Thor har mig saa reent forledt?
Ruster Eder! rask, ei seen;
Kister mig en Runesteen!
Runesteen, som reist bestaaer,
Risen liig, i tusind Aar.
Døe jeg vil i skaanske Dal,
Derfra gaae til Odins Sal.
Dækker Jer da, danske Mænd,
Dræbcligt med Staal igien!
Følger Eders Fader nu;
Ei til Freden staaer hans Hu.
Skal jeg døe? I ærligt Slag
Synke maa min sidste Dag.
Stride vi med Sigurd Ring!
Skjønt at døe for Heltesting!
Tusind gaae med mig til Thor,
Tappre Dag berømt i Nord!

Stolt saa talde Stridens Mand,
Raske Kæmper smilte.
Sværdet greb Enhver paa Stand,
Ei Pandsersærken hvilte.